

farligt, vil mit svar umiddelbart være: Ja, selvfølgelig skal vi da det. Jeg skelner ikke imellem, om tingene er farlige eller ej, det er livet jo i det hele taget, for man kan dø af det. Men det, jeg skelner imellem, er, om man begynder at lave noget militaristisk offensivt, angrebsorienteret i EU. Sådan noget kan vi helt klart ikke deltage i, for vi vil ikke have en militarisering af EU. Men at man har et samarbejde i Europa, hvor man løser fornuftige opgaver som at rydde miner væk efter en krig, kan jeg personlig ikke se nogen som helst problemer i.

Til sidst til hr. Buksti, der spurgte: Hvordan klarer man så krisen, hvordan stopper man de etniske udrensninger? Ja, det er jo et gigantisk spørgsmål, hvordan man gør det klogest. Jeg vil ikke afvise, at der er brug for militære midler i den situation, slet ikke; jeg siger bare, at der er andre midler, der har spillet for lille en rolle i denne sag. Den ikkemilitære del af sikkerhedspolitikken har været underprioriteret, og det har været forsømt – ikke kun i Danmark, men i en række europæiske lande og i det internationale samfund – at skabe mulighed for en økonomisk udvikling i de lande, og fattigdom er altså noget af det, der avler den værste nationalisme. Jeg tror altså, at alle de ikkemilitære midler har været alt for underprioriterede, og det svider til os i øjeblikket.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

De næste tre er hr. Anders Samuelsen, hr. Peter Duetoft og hr. Poul Erik Dyrland. Først hr. Anders Samuelsen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

På den ene side er jeg en anelse rystet over den tale, som blev holdt fra SF's side for lidt siden, men på den anden side er jeg ikke alligevel, fordi man som sædvanlig har en fornemmelse af, at nu har SF igen i dag vundet 1 mia. kr., som vi så kan bruge løs af.

Jeg må sige, at for det første synes jeg, det nærmest er en fornærmelse imod medarbejderne i de danske virksomheder, at man lægger op til, at folk nu skal have en økonomisk præmie for at udføre et stykke socialt arbejde, at være med til at løfte en social opgave. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at det kan være rigtigt, at det er SF's indstilling, at man åbenbart skal kunne købe alt for penge.

For det andet er jeg også temmelig rystet over – men det er måske bare, fordi jeg har væ-

ret for kort tid herinde – at SF lægger op til, at der skal være kvoter på arbejdsmarkedet, altså at man skal tage et bestemt antal af de skæve, som er lidt svære at tilpasse. Det er altså på de vilkår, de skal arbejde på arbejdspladserne. Jeg vil næsten sige det på den måde, at det er jo nogle forhold, vi ikke engang byder kvinder – ja, jeg ved ikke, om man kan tillade sig at sige det på den måde, men jeg vil simpelt hen have svar fra SF's ordfører på, om det kan være rigtigt, at man mener, vi skal gå så langt, at vi nu skal til at præmiere folk for at løfte en social opgave ude på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg har det som hr. Jes Lunde. Jeg vil også gerne diskutere politik, og derfor afviser jeg også et regeringssamarbejde med SF; ikke fordi jeg ikke kan lide SF'ere, men fordi jeg ikke kan lide SF's politik.

FN-styrken er CD enig i, men den bliver jo heller ikke til noget i morgen, og jeg synes, det er for let at komme med alle de abstrakte ting i stedet for at spørge: Hvad kan der gøres for de tusindvis af mennesker, der bliver forfulgt, der bliver myrdet, der bliver udrenset i øjeblikket? Det er ikke noget abstrakt med, at man skal bygge FN om og opbygge en FN-styrke, som der kan være mange, mange gode grunde til at gøre, men den kommer jo ikke i morgen.

Når man holdt fast i en NATO-styrke, skyldes det, som vel også hr. Jes Lunde kan huske, erfaringerne fra Bosnien. Der fungerede en FN-styrke ikke, og det tidspunkt, hvor man overhovedet fik en chance for at gøre noget for de mennesker og for at få stoppet krigshandlingerne i Bosnien, indtraf først, da NATO greb ind, og ikke da FN greb ind. Hvorfor i alverden skulle man så gå i gang med en FN-styrke i Kosovo, når man ved, at den ikke ville virke?

Så vil jeg godt anfægte hr. Jes Lundes vurdering af, at økonomisk hjælp kunne have forebygget denne situation. Milosevics politik er en supernationalistisk magtpolitik, der alene bygger på lysten til at sidde ved magten og vinde herredømmet af nationalistiske grunde. Det har intet med sociale spørgsmål eller økonomi eller bistandshjælp eller ulandshjælp eller noget som helst andet at gøre. Vi kunne have pumpet massevis af penge i regionen dernede, men vi ville aldrig nogen sinde have kunnet forhindre hr. Milosevic i at gøre det, han har gjort.